

ת"פ 35271/07/14 - מדינת ישראל נגד אליאס מרו צגאי

בית משפט השלום בבאר שבע

19 יולי 2015

ת"פ 35271-07-14 מדינת ישראל נ' מרו צגאי(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י עוה"ד שחל נמרוד ודרעי

נגד

אליאס מרו צגאי (עציר)

הנאשם

ע"י עו"ד אבינועם

[פרוטוקול הושמט]

מז דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-32 אישומים נפרדים בעבירות של גניבה, גניבת כרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה נסיבות מחמירות, הונאה בכרטיס חיוב, הפרת הוראה חוקית, התחזות כאדם אחר במטרה להונות והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו (להלן: "**תיק האב**"). הנאשם צירף תיק נוסף שמספרו 7298-01-14 בו הורשע על פי הודאתו ב-3 כתבי אישום שונים בעבירות של הסגת גבול, גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב (להלן: "**תיק מצורף**").

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן החל מחודש נובמבר 2003 ועד ליום 30.6.14 נהג הנאשם לגנוב כרטיסי חיוב מאנשים שונים, במקומות שונים ולבצע בהם עסקאות שונות ומגוונות, וזאת בהיקף המסתכם ל-71,000 ₪. עוד מפורט כי ביום 14.1.15 במסגרת מ"ת 7332-01-14 שוחרר הנאשם בבית משפט השלום באשקלון בתנאים של מעצר בית וביום 23.4.14 שוחרר (לאחר שנעצר בשנית) במסגרת מ"ת 16402-04-14 באותם תנאים בהם שהה עובר למעצרו.

על פי המתואר באישום מס' 1 ביום 5.11.13, עובר לשעה 10:00 גנב הנאשם כרטיס חיוב מהגב' גישרה שוורץ, בעת ששהתה בקופת החולים בבאר שבע. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס 22 פעמים בכך שהעביר את הכרטיס בבתי עסק שונים. בעשותו כן קיבל הנאשם במרמה מוצרים בשווי כולל של 4,839.21 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 2 ביום 26.11.13 במשרדי מחלקת הרווחה בירושלים גנב הנאשם את ארנקה של הגב' אילונה בשן בכך שנכנס לתוך משרדה ונטל משם את הארנקה מתיקה. במעמד זה גנב הנאשם 2 כרטיסי חיוב. באותו תאריך השתמש הנאשם בכרטיס החיוב בבתי עסק שונים וקיבל הנאשם במרמה ובנסיבות מחמירות מוצרים אשר שווי המסכם מגיע לסך של 1,253 ₪. בהמשך ניסה הנאשם למשוך מבנק דיסקונט ובנק מזרחי בשתי פעימות סך של 200 ₪ וכן 55 ₪, ללא הצלחה וכן ניסה לרכוש מוצרים בפעם נוספת בתחנה המרכזית בת"א, אולם העסקה לא אושרה.

על פי המתואר באישום מס' 3 במועד שאינו ידוע גנב הנאשם 2 כרטיסי חיוב מהגב' דיאנה רדוצקי. ביום 24.12.14 השתמש הנאשם בכרטיסי החיוב 7 פעמים בבתי עסק שונים בב"ש. במעמד זה קיבל מוצרים בשווי כולל של 1,282.06 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 4 במועד שאינו ידוע גנב הנאשם 2 כרטיסי חיוב מהגב' מילה בואבי.

ביום 30.12.13 השתמש הנאשם בכרטיסי החיוב פעמים בבתי העסק פז וסונוול בב"ש. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 625 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 5 בתאריך 19.1.14 בעיר שדרות גנב הנאשם מהגב' ענת קרואני את ארנקה אשר היה בתיקה. במעמד זה גנב הנאשם כרטיס חיוב. בסמוך לכך, השתמש הנאשם בכרטיס בבתי עסק שונים בקריית גת, קריית מלאכי, באר טוביה וקסטינה וקיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 2,326.6 ₪. זאת ועוד, כאשר הגיע לבית העסק ספורט אלקבץ בקריית גת עת התבקש להציג תעודה מזהה הזדהה הנאשם כאדם אחר ובעקבות כך אישרה לו המוכרת את העסקה.

על פי המתואר באישום מס' 6 ביום 20.1.14 גנב הנאשם מהגב' פאני פחימה כרטיס חיוב. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב 9 בבתי עסק בב"ש. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 1669.5 ₪. יצוין כי בחנות מגה לא קיבל הנאשם את המוצרים מאחר והכרטיס נחסם.

על פי המתואר באישום מס' 7 בתאריך 23.1.14 במשרדי חברת חשמל בב"ש גנב הנאשם מהגב' אירית גליקסון את ארנקה בכך שנכנס למשרדה ונטל את תיקה. במעמד זה גנב הנאשם כרטיס חיוב.

בסמוך לכך, השתמש הנאשם בכרטיס בבתי עסק שונים בב"ש וקיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 1,286.92 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 8 בתאריך 9.2.14 במשרדי מנהל החינוך באופקים גנב הנאשם מהגב' טניה רייצן את ארנקה. במעמד זה גנב הנאשם כרטיס חיוב. בסמוך לכך, השתמש הנאשם בכרטיס 10 פעמים בתחנות דלק באזור אופקים ונתיבות בבתי עסק שונים בב"ש וקיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 2,930 ₪. בתאריך 27.2.14 הגיע שוב אל משרדי מנהל החינוך באופקים ובמעמד זה עוכב ע"י שוטרים שהוזעקו למקום ע"י עובדים. במעמד זה הציג הנאשם את עצמו כאדם אחר במטרה להכשיל את השוטרים אשר מילאו תפקידם.

על פי המתואר באישום מס' 9 ביום 6.3.14 גנב הנאשם מהגב' אנה טפליצקי כרטיס חיוב. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב 3 פעמים בתחנות דלק בב"ש. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 508 ₪. כמו כן, ניסה הנאשם למשוך מכספומט סך של 2,500 ₪ ללא הצלחה.

על פי המתואר באישום מס' 10, ביום 10.3.14 גנב הנאשם כרטיס חיוב השייך לילנה גומזיאקוב. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב 5 פעמים בבתי עסק שונים בב"ש. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 896 ₪.

בשעה 12:08 לא הצליח הנאשם לקבל את המוצרים מתחנת דלק הואיל וכרטיס החיוב נחסם. כמו כן, ניסה הנאשם למשוך מכספומט סך של 800 ₪ ללא הצלחה.

על פי המתואר באישום מס' 11, ביום 12.3.14 גנב הנאשם כרטיס חיוב השייך לגלינה גוברמן. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב 3 פעמים בתחנות דלק בב"ש. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 989 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 12 ביום 13.3.14 במרפאת שיניים בב"ש גנב הנאשם מהגב' רוזליה גולדצקי את ארנקה. במעמד זה גנב הנאשם מהארנק כרטיס חיוב. בסמוך לכך, השתמש הנאשם בכרטיס פעמיים בתחנות דלק בב"ש וקיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 320 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 13 ביום 17.3.14 גנב הנאשם כרטיס חיוב השייך ללייבה ארסלי סולר. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב 3 פעמים בתחנות דלק בב"ש. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 971.2 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 14 ביום 19.3.14 בבית הספר מקיף רבין בב"ש גנב הנאשם ארנק השייך לגב' שרית תחרז אשר הכיל כרטיס חיוב וסך של 500 ₪. במעמד זה גנב הנאשם מהארנק כרטיס חיוב. בסמוך לכך, השתמש הנאשם בכרטיס בכך שניסה פעמיים למשוך כסף בסך של 2,000 ₪ וכן 200 ₪. כמו כן, השתמש הנאשם בכרטיס 3 פעמים בתחנות דלק בב"ש וקיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 1,512 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 15 ביום 20.3.14 גנב הנאשם כרטיס חיוב השייך לילנה אליאשנקו. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב מספר פעמים בבתי עסק בב"ש ובנתיבות. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 1,646 ₪. כמו כן, למחרת השתמש בכרטיס החיוב הגנוב בכך שניסה לבצע עסקאות בסונול בב"ש אך העסקאות לא אושרו.

על פי המתואר באישום מס' 16 ביום 23.3.14 בקופת חולים כללית בב"ש גנב הנאשם ארנק השייך לגב' רוזה אביב בכך שנטל את הארנק מתיקה. במעמד זה גנב הנאשם מהארנק כרטיס חיוב. בסמוך לכך, השתמש הנאשם בכרטיס 4 פעמים בבתי עסק שונים בב"ש וקיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 1,586 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 17 ביום 4.5.14 גנב הנאשם כרטיס חיוב השייך לאיילת בכר. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב 7 פעמים בבתי עסק שונים בב"ש. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 3,762.180 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 18 ביום 8.5.14 גנב הנאשם כרטיס חיוב השייך לדנה גור. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב 8 פעמים בבתי עסק שונים בב"ש. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 5,597.4 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 19 ביום 13.5.14 גנב הנאשם כרטיס חיוב השייך ליעקב מולכו. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב 8 פעמים בבתי עסק שונים בב"ש. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 2,710.2 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 20 ביום 20.5.14 גנב הנאשם כרטיס חיוב השייך לאיילה גלילי. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב 5 פעמים בבתי עסק שונים בב"ש. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 1,658 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 21 ביום 21.5.14 במרכז לאישה בדימונה, גנב הנאשם ארנק השייך לגב' סימון שלוש בכך שנטל את הארנק מתיקה אשר הכיל כרטיס חיוב וסך של 1,600 ש"ח. במעמד זה גנב הנאשם מהארנק את כרטיס חיוב. בסמוך לכך, השתמש הנאשם בכרטיס 5 פעמים בבתי עסק שונים בב"ש ודימונה וקיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 1,575 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 22 ביום 22.5.14 גנב הנאשם כרטיס חיוב השייך לגלינה ניקולייב. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב פעמיים בבתי עסק בב"ש ובנתיבות. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 1,289 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 23 ביום 29.5.14 גנב הנאשם כרטיס חיוב השייך לאברהם בראנצ'. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב 5 פעמים בבתי עסק שונים בראשון לציון ובמקומות נוספים. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 1,598 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 24 ביום 5.6.14 גנב הנאשם 2 כרטיסי חיוב השייך לטטיאנה ולב ליסין. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב בכך שניסה למשוך סך של 1,000 ₪ מכספומט בקריית גת, ללא הצלחה. לאחר מכן ניסה למשוך סך של 1,000 ₪ מתחנת דלק פז בקריית גת אך לא אושר לו מאחר ולא הייתה ברשותו תעודה מזהה. בהמשך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב פעמיים בבתי עסק שונים בקריית גת. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 655 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 25 ביום 8.6.14 ברח' העצמאות בב"ש גנב הנאשם ארנק השייך לאורטל בקשי בכך שנטל את הארנק מתיקה. במעמד זה גנב הנאשם מהארנק כרטיס חיוב. בסמוך לכך, השתמש הנאשם בכרטיס 7 פעמים בבתי עסק שונים בב"ש וקיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 3,128 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 26 ביום 9.6.14 במשרדי שירות לאומי בב"ש ארנק השייך לעדי קורח בכך שנטל את הארנק מתיקה. במעמד זה גנב הנאשם מהארנק כרטיס חיוב. בסמוך לכך, השתמש הנאשם בכרטיס 6 פעמים בבתי עסק שונים בב"ש וקיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 1,806 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 27 ביום 11.6.14 במתנ"ס דימונה ב הנאשם ארנק השייך לגב' רחל דוידוב בכך שנטל את הארנק מתיקה. במעמד זה גנב הנאשם מהארנק כרטיס חיוב. בסמוך לכך, השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב 9 פעמים

בבתי עסק שונים בב"ש וקיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 3,096.84 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 28 ביום 15.6.14 גנב הנאשם 2 כרטיסי חיוב השייך לאיריס אביגור. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב 19 פעמים בבתי עסק שונים בבאר וביה, קרית עקרון, ב"ש, קריית גת ורחובות. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 8,961.2 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 29 ביום 20.6.14 גנב הנאשם כרטיס חיוב השייך למאיר אוקנין. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב פעמיים בבתי עסק שונים בב"ש. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 1,249.8 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 30 ביום 25.6.14 גנב הנאשם כרטיס חיוב השייך לשירה חזי. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב 7 פעמים בבתי עסק שונים בב"ש, קריית גת ומושב עוזה. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 3,108.68 ₪.

על פי המתואר באישום מס' 31 ביום 26.6.14 גנב הנאשם כרטיס חיוב השייך לירון משולם. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב בכך שמשך בשתי פעימות סך של 1,000 ש"ו ו-2,800 מכספומט בקריית גת.

על פי המתואר באישום מס' 32 ביום 30.6.14 גנב הנאשם 2 כרטיסי חיוב השייכים לנורית יקיר. בסמוך לכך השתמש הנאשם בכרטיס הגנוב 14 פעמים בבתי עסק שונים בקריית גת, באר טוביה, צומת בילו, רחובות וכן ראשון לציון. במעמד זה קיבל במרמה מוצרים בשווי כולל של 4,065 ₪. לאחר מכן, נסע הנאשם לעיר ת"א שם נעצר ע"י שוטרים, או אז, השליך הנאשם את כרטיס החיוב במטרה להעלים ראיות. בהמשך כאשר ביקשו השוטרים לעצור את הנאשם הלה התנגד לכך תוך שהוא משתולל במקום.

את המעשים המפורטים באישומים 32-5 ביצע הנאשם תוך הפרת תנאי שחרורו כפי שנקבעו על ידי בית המשפט.

על פי המתואר באישום הראשון בתיק המצורף, ת"פ 27310-04-15, ביום 31.12.13 הסיגו הנאשמים בצוואת חדא למשרד "יונתן ספארם" הממוקם בקומה השנייה בקניון חוצות באשקלון בכך שפתחו את דלת הכניסה ונכנסו למקום אשר היה באותה עת ריק מאדם. במעמד זה, גנבו הנאשמים מתוך המשרד את הארנק השייך לגב' נינה אוסטיקוב וגנבו מתוכו כרטיס אשראי ע"ש פבל אוסטיקוב. בהמשך השתמשו הנאשמים ב-2 הזדמנויות בתחנת דלק באשקלון סיגריות בסך של 335 ₪. כאשר הגיעו הנאשמים למדרחוב באשקלון הבחינו בשוטרים, או אז, נכנס הנאשם לתוך מכולת סמוכה ניגש לוויטרנה והניח עליה את כרטיס החיוב.

על פי המתואר באישום השני ביום 19.12.13 במשרד "פרץ גבריאלי הנהלת חשבונות" בב"ש גנבו הנאשמים בצוואת חדא את ארנק של הגב' מור פרץ מתוך תיקה שהיה מונח על הכיסא אשר הכיל, בין היתר, כרטיס חיוב. בכך הסיגו גבול על מנת לעבור עבירה וגנבו את כרטיס החיוב השייך למתלוננת. בהמשך ניסו הנאשמים להשתמש בכרטיס ע"י

רכישת מוצרים מתחנת דלק בב"ש.

על פי המתואר באישום השלישי בתאריך 6.12.13 במרפאת שיניים של פרקל יעקוב בב"ש גנבו הנאשמים בצוותא חדא את ארנקה של הגב' ולנטינה פינקל מתוך תיקה שהיה מונח במרפאה והכיל, בין היתר, כרטיס חיוב. בכך הסיגו גבול על מנת לעבור עבירה וגנבו את כרטיס החיוב השייך למתלוננת. בהמשך ניסו הנאשמים השתמשו הנאשמים בכרטיס החיוב הגנוב במספר בתי עסק שונים וקיבלו במרמה מוצרים בשווי כולל של 1,919 ₪.

הנאשם הודה בכל המיוחס לו בסוף פרשת התביעה שלא במסגרת הסדר וללא הסכמה עונשית. בטרם טענו הצדדים לעונש נשלח הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן עולה כי עסקינן בנאשם כבן 26, תושב ב"ש. מצוין כי הורי הנאשם גרושים וכי הלה גדל בבית אמו וסיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. הנאשם התגייס לחיל החימוש בתפקיד נהג משאית ושחרר כעבור שנה וחצי עקב אי התאמה. לאחר השחרור עבר להתגורר בבית סבתו ועבד כשנתיים בתפקיד נהג משאית. בשנת 2012 נשלל רישונו ומאז התקשה למצוא עבודה מסודרת ובעקבות כך נקלע לחובות כספיים ולהליכי הוצאה לפועל. נוכח התפתחות זו החל קשרים עם חברה שולית אשר באמצעותה הצליח להשיג כספים לצורך תשלום חובותיו. הנאשם הביע רצון למצוא עבודה מסודרת ולנהל אורח חיים נורמטיבי.

אשר למשפחת מוצאו- כאמור הוריו גרושים. אביו כבן 53 מתגורר באשקלון ועובד כסוהר. הנאשם תיאר קשר מינימאלי עם האב. אמו בת 53 עובדת ניקיון ולאחר הגירוש נישאה פעמים ומנישואים אלו נולדו 3 ילדים בגילאי 9-23. הנאשם תיאר מצוקה כלכלית בבית אמו וכן שיתף כי קיימת מתיחות בינו לבין אמו בעניין הכספי וכן בעניין בעלה השלישי. בעקבות כך עבר להתגורר אצל סבתו. בנוסף, ציין הנאשם כי במהלך שירותו הצבאי נהרג דודו אשר דאג לסבתו ובעקבות כך לקח על עצמו לטפל ולדאוג לצרכיה הפיזיים והכלכליים.

הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה. בנוגע לעבירות נשוא כתב האישום קשר הנאשם בין עבירות אלו לבין קשריו עם חברה שולית. הלה מודה בביצוע העבירות ולוקח אחריות על מעשיו.

הנאשם תיאר כי החל את דרכו הפלילית לאחר ששיתף פעולה עם גורמים עבריינים בתחום עבירות הרכוש ולאחר תקופה קצרה המשיך לפעול באופן עצמאי כאשר נהג לגנוב כרטיסי אשראי בהם רכש סיגריות אותן מכר בתמורה לרווח כספי. לאחר כחודשיים נעצר בתנאי מעצר בית מלא ובתקופה זו בני משפחתו לא הבינו מדוע אינו מסייע בנטל הכלכלי ולכן שב לגנוב כרטיסי אשראי.

הנאשם ציין כי בתקופת המעצר הפיק לקחים וציין כי כיום אינו מתבייש לשתף את בני משפחתו ולבקש מהם עזרה. הלה ציין כי מעצריו הראשונים לא היוו עבורו גורם מרתיע אולם לאחר ששהה תקופה ארוכה במעצר הבין כי התנהל באופן שגוי וכי עליו להיענש על מעשיו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל תפיסה עצמית חיובית ומתפקדת כאשר היציבות התעסוקתית מהווה עוגן עבורו. מנגד, הנאשם גדל לתוך מערכת משפחתית דלת אמצעים וללא תמיכה רגשית ופיזית אשר הובילה את התדרדרותו להתנהגות עבריינית. עוד התרשם שירות המבחן כי מאז שהחל הנאשם בתהליך הראשוני של בחינה עצמית לוקח אחריות על מעשיו וכי בעקבות השהיה במאסר והמפגש עם נפגעי העבירה במסגרת הליך ההוכחות החל בתהליך של הפקת לקחים. להתרשמותם כיום הנאשם מסוגל לחוש אמפתיה כלפי הנפגעים ובכך ישנו סיכוי לשינוי אורחות חייו.

לצד האמור, התרשם שירות המבחן כי הנאשם הפנים דפוסי עברייני עמוק לאורך תקופה ממושכת ובאופן יומיומי. כמו כן, הנאשם הביע עמדות מטשטשות ומפחיתות ביחס לעבירותיו ולקשריו עם חברה שולית ומכאן שקיימים אלמנטים המהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק. נוכח האמור, לא ניתנה המלצה טיפולית בקהילה, אולם, נוכח גילו הצעיר, הרקע האישי, היעדר עבר פלילי, המוטיבציה לשילוב בהליך טיפולי, הומלץ כי הלה יעבור הליך טיפולי במסגרת מאסרו.

טיעוני הצדדים

המאשימה בטיעוניה לעונש הפנתה בראש ובראשונה לריבוי העבירות בהן הודה הנאשם ולחומרתם. בבחינת נסיבות ביצוע העבירה ביקשה ליתן הדעת כי המדובר במעשים מתוכננים המבוצעים בשיטתיות. מעבר לכך, ציינה כי את מרבית העבירות ביצע הנאשם כאשר הוא מפר את תנאי שחרורו ומכאן ניתן ללמוד על היעדר המורא מפני החוק. בחלק מהאישומים הסיג הנאשם גבול לתוך מקומות עבודה שונים ומכאן שבמעשיו גלומה המסוכנות הפוטנציאלית כי אירועים מסוג זה יתפתחו לאירוע אלימות. הנאשם הודה בסיום פרשת התביעה ומכאן שאין ליתן משקל להודאתו.

בהתאם לתיקון 113, ציינה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. זו עתרה למתחם ענישה נפרד כפי המפורט להלן: ביחס לאישומים 2, 5, 7, 12, 14, 16, 21, 22, 25, 26 ו-27 עתרה למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 14 חודשי מאסר בפועל. בגין אישומים 1, 3, 4, 6, 9, 10, 11, 13, 15, 17-20, 23, 24, 28-32 עתרה למתחם הנע בין מספר חודשים בודד ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בגין אישום 8 עתרה למתחם הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 16 חודשי מאסר; בגין אישומים מס' 1-3 לתיק המצורף עתרה למתחם הנע בין 8 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל, לכל אישום בנפרד.

ביחס לתסקיר הפנתה לכך ששירות המבחן התרשם כי הנאשם הפנים נורמות עברייניות ומכאן שקיים סיכוי להישנות התנהגות פורצת גבולות. זו ציינה כי הנאשם הורשע בתיק נוסף במהלך שמיעת הראיות שעניינו עבירות התפרצות, הסגת גבול והפרת הוראה חוקית. נוכח כל אלה עתרה להטלת עונש ברף הגבוה לכל מתחם לו עתרה.

מנגד ב"כ הנאשם עתר תחילה לראות את כלל האישומים כאירוע אחד וזאת בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" כפי שנקבע ע"י כב' השופטת ברק-ארז בע"פ 4910/13. לדבריו, בתיק זה המדובר במחשבה פלילית אחת ובדפוס פעולה דומה בכל העבירות. העובדה שקיים חלק כללי המתייחס לכלל האישומים מחזקת את המסקנה כי עסקינן באירוע אחד אשר בגינו יש לקבוע מתחם אחד שינוע בין 12 חודשי מאסר ועד 36 חודשים.

לחיזוק טענתו הפנה לפסק הדין שניתן במסגרת רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (להלן: "קיסלמן") שנדון סביב ביצוע עבירות הדומות במהותן לתיק שבפניי ובו בית המשפט העליון הופך את קביעת בית המשפט המחוזי לפיה יש לקבוע את מספר האירועים כמספרם של בתי העסק השונים אשר נפלו קורבן למעשיהם של המבקשים, או כמספרן של העסקאות שבועות באמצעות שימוש בכרטיס האשראי המזויף.

בגדרי המתחם ביקש לקחת בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, לכך שזהו המעצר הראשון על כל המשתמע מכך. כמו כן, ציין כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו הגם שזו לא ניתנה בשלבים הראשונים של ניהול התיק. חרף עיתוי ההודאה הרי שברי כי הנאשם חסך בזמן שיפוטי יקר נוסף אשר היה נדרש לפרשת ההגנה ולכתיבת הכרעת הדין. עוד ביקש לקחת בחשבון את מחדלי החקירה בתיק אשר להרשעתו הפלילית, ציין כי זו נתנה לאחר הגשת כתבי האישום דנן כך שיש לראות בנאשם כנעדר עבר פלילי.

אשר לתסקיר ציין כי בכללותו הינו חיובי. בתסקיר מתוארות נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם וכן מצוין שאיפותיו לשוב למסלול חיים נורמטיבי. מעבר לכך, שירות מבחן מצוין כי ניהול ההליך הוביל את הנאשם להפקת לקחים ולאמפתיה כלפי קורבנות נפגעי העבירה. כמו כן, ציין כי שירות המבחן אינו סבור שהנאשם אינו מתאים לטיפול אלא שנכח ריבוי העבירות אלו לא יכולים לבוא בהמלצה טיפולית. לאור כל אלה, עתר להטלת עונש ברף הנמוך למתחם לו עתר וזאת בשים לב לגילו הצעיר, העדר הרשעות קודמות וכן האפשרות לשיקום. אשר להטלת עיצום כספי - ציין כי כל סכומי הכסף הושבו למתלוננים ומכאן שאין להטיל על הנאשם פיצוי כספי למתלוננים. בנוגע לקנס- עתר להימנע מהטלתו נוכח מצבו הכלכלי הקשה וזאת כפי שפורט בהרחבה בתסקיר.

הנאשם ביקש להוסיף על דבריו בא כוחו וציין כי לאחר שפגש במתלוננים במסגרת ניהול ההוכחות הבין את חומרת מעשיו ואת עוגמת הנפש שנגרמה להם. הלה הביע חרטה על מעשיו. כמו כן, ציין כי משפחתו לא התייצבה לדיונים מאחר והם מאוכזבים ממנו.

דין והכרעה:

כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, בשלב הראשוני, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. בענייננו, המדובר בשאלה המקבלת משנה תוקף נוכח ריבוי האישומים וריבוי העבירות, המצטברות לכדי עשרות רבות (אם לא למעלה מכך). לא בכדי, הצדדים הקדישו חלק ניכר מטיעוניהם לסוגיה זו.

תקצר היריעה מלפרט את המבחנים השונים שנקבעו בפסיקה ביחס לשאלה מה ייחשב כמעשה אחד, ומה ייחשב כאירוע אחד וזאת לצורך קביעת מתחם עונש הולם על פי תיקון 113. בית המשפט העליון נדרש לאחרונה באריכות לסוגיה זו במסגרת רע"פ 4910/13 **אחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל**. בסופו של פסק דין זה, מתקבלת בדעת רוב עמדת כב' השופטת ברק ארז יחד עם דעתו של כב' השופט פוגלמן לפיה, בבואו של בית משפט לקבוע אם מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם אחד, אם לאו, יש להחיל את מבחן "ניסיון החיים" ומבחן "הקשר ההדוק":

"ביסוד הדברים עומדת ההכרה בערך הנודע לכך שבית המשפט יקבע מתחם ענישה אחד לפעולות שיש ביניהן

קשר ענייני הדוק, תוך התייחסות לכך שהתבצעו בדרך זו. בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גורי ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצר (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)

ובהמשך:

" מבחן הקשר ההדוק בוחן את עוצמת הקשר שבין העבירות, ולא את השאלה האם הן ניתנות להפרדה. בהתאם לכך, כאמור, ייתכן כי עבריו יבצע מספר רב של פעולות שניתן להפריד ביניהן, ושהוא אף יכול היה לחדול לאחר ביצוע כל אחת מהן (כך שאין לראות בהן מעשה אחד), אך נכון יהיה לראות בהן חלק מתוכנית עבריינית אחת (ולכן גם אירוע אחד). אני סבורה כי שימוש במבחן הקשר ההדוק יסייע בהבנייתו של מעשה הענישה, ויחד עם זאת יותיר בידיו של בית המשפט את שיקול הדעת הנדרש לצורך מתן תשובה לשאלה האם יש לראות במסכת העבריינית שלפניו אירוע אחד או מספר אירועים"

לאחר הקדמה זו אציין כי ישום המבחן שפורט, יחד עם נתוני התיק שבפניי, הביאוני לכלל מסקנה כי יש להתייחס לכל אחד מהאישומים המיוחסים לנאשם כאירוע נפרד ולקבוע לו מתחם עונש הולם בהתאם.

למסקנה זו הגעתי בשל מספר נתונים: ראשית, המדובר אמנם במעשים שבוצעו בסמיכות זמנים אחד לשני, אך יחד עם זאת, סמיכות הזמנים אינה נמדדת בדקות או שעות ובדרך כלל נעשית בהפרש של יום או מספר ימים בין אירוע אחד לשני, לעיתים שבוע ויותר.

כך גם יש ליתן הדעת לעובדה שסך התקופה הרלוונטית לענייננו נפרשת על פני 8 חודשים החל מחודש נובמבר 2013 ועד סוף יוני 2014. לא למותר לציין כי בעניין ג'אבר דובר על מעשים שנפרשו על פני שעה וחצי ואילו בעניין קיסלמן דובר על מעשים שבוצעו על פני חמישה ימים בלבד.

בעוד שבעניין קיסלמן דובר על שימוש חוזר ונשנה בכרטיס מזויף אחד (או יותר) שעל גביו הועתקו נתוני כרטיס אשראי השייכים לאדם אחד, הרי שבענייננו, כל אישום מבין עשרות האישומים, נסוב בכל פעם סביב שימוש לרעה בכרטיס שונה.

לא זו בלבד שמדובר בכרטיסי אשראי שונים, מדובר בכרטיסי אשראי שנגנבו מקורבנות שונים. השוני בין הקורבנות וריבויים של אלה, מחזק אף הוא את המסקנה כי מדובר באירועים נפרדים. יתרה מכך, המעשים בוצעו בכל רחבי הארץ ובמקומות שונים ומגוונים המרוחקים אחד מהשני כך שאין לדבר גם על סמיכות במקום.

העובדה כי בפתח כתב האישום ישנו סעיף כללי עדיין אינה מלמדת שמדובר במסכת אחת של מעשים אשר יש לראותה

כחלק מתוכנית עבריינית אחת מסודרת. האם העובדה שאדם בוחר ל"התמחות" בסוג אחד של עבירות ומבצע אותן באופן תדיר, פעם אחר פעם, על פני תקופה של חודשים ויותר, מלמדת על "תכנית עבריינית אחת" שבגינה מוצדק לקבוע מתחם עונש אחד בלבד? התשובה לכך הינה שלילית.

ובדומה, האם עצם האינטנסיביות בביצוע עבירות הנושאות אופי דומה היא לכשעצמה מצדיקה קביעת מתחם עונש אחד ובמובנים מסוימים להקל דווקא עם העבריין הרצידיביסט אל מול זה שמבצע עבירות ספורדיות בודדות? סבורני כי התשובה לכך היא שלילית. אין באמור לעיל כדי לקבוע מסמרות ביחס לכל אותם מקרים של ריבוי מעשים ועבירות, וכפי שנקבע גם בעניין ג'אבר, יש להפעיל מבחני היגיון ושכל ישר ולהותיר את ההחלטה בפני בית המשפט על פי נסיבותיו של כל תיק.

חיזוק למסקנה אליה הגעתי ניתן למצוא גם באלה: הנאשם החל מבצע את העבירות במהלך חודש נובמבר 2013. זה נחקר, נעצר ושוחרר במהלך חודש ינואר 2014. חרף הפסקה זו, הנאשם ממשיך וחוטא בעבירות רכוש במקומות שונים כלפי מתלוננים שונים. בדומה, במהלך חודש אפריל 2014, הנאשם נעצר, נחקר ומשוחרר שוב על רקע חשד לביצוע מעשים דומים. גם מהלך זה לא מביא הנאשם להפסיק מביצוע העבירות עד אשר נעצר בשלישית, והועמד לדין בגין מכלול מעשיו. האם במצב דברים זה מבחינה "מהותית מוסרית" כפי גישתו של השופט דנצינגר בעניין ג'אבר ראוי לייחס לנאשם מתחם עונש אחד בלבד, הגם שזה הוזהר מצד גורמי אכיפת החוק, שוחרר תוך מתן אמון מבית משפט וחרף כך בחר במודע לשוב ולחטוא בעבירות דומות תוך הפרת תנאי שחרורו? גם כאן סבורני שהתשובה לכך שלילית.

לא זו אף זו, ניתן להבחין בשוני בין חלקם של האישומים כאשר יש ולעיתים זה מבצע המעשים לבדו ויש לעיתים וזה מבצע המעשים יחד עם אחר או אחרים וכפי שזה ניסח זאת בפני החוקר: "אני לי שותפים, יש לי פועלים". עוד ר' דבריו בתסקיר בהם ציין כי בתחילה פעל עם אחרים משכונתו ובהמשך פעל באופן עצמאי. אמירות אלה מחזקות המסקנה כי עסקין בעבריין רכוש שפעל ברציפות כל עוד יוכל היה לעשות בטרם, ולא כחלק מתכנית אחת, עד שנעצר עד לתום ההליכים נגדו.

בגין כל אלה, סבורני שיש מקום לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מן האישום, כאשר מכלול המעשים בתוך כל אישום, בכללם, הסגת הגבול, גניבת הכרטיס, הוצאת הכספים והשימושים השונים, יהוו אירוע אחד. אקדים המאוחר ואציין כי מטבעם של דברים ריבוי האירועים ימצא ביטוי בסופו של ההליך עת בית משפט יקבע עונש כולל למכלול מעשיו של הנאשם, חלף גזירת עונשו בכל מתחם בנפרד, וקביעת החפיפה ביניהם.

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

בעבירות של גניבה, הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה פגע הנאשם בערכים המוגנים שך קניינו של אדם ביטחונו

האישי, ותקינות חיי המסחר. על החומרה שיש לנקוט בעבירות אלו ועל הפגיעה הנגרמת בעקיפין בניהול מסחר תקין אפנה לת"פ (מחוזי-ים) 1271/00 מדינת ישראל נ' משה (17/5/2001):

"מגמת החמרה בענישה ראויה גם לגבי עבירות השימוש בכרטיס החיוב. אמצעי תשלום זה הפך בשנים האחרונות למרכזי ונפוץ ביותר. אמינות המסחר באמצעותו מחייבת, כי השימוש בו ייעשה על-ידי הבעלים בלבד. לפיכך, כל שימוש בידי מי שאינו מורשה לכך, וכל שכן בידי מי שגנב את הכרטיס, עלול לשבש את מהלך המסחר התקין ולפגוע באמינותו של אמצעי מסחרי זה."

לא יהיה זה מוגזם לומר כי, ככלל, כל אדם בוגר או חז ברשותו כרטיסי חיוב באמצעותם הוא מבצע רכישות על דרך קבע. הדברים הללו מקבילים משנה תוקף נוכח ההיקף ההולך וגדל של שימוש בכרטיסי חיוב במהלך קנייה מקוונת באינטרנט או באמצעות הטלפון. לעתיד לבוא, שימוש זה אף בכרטיסי חיוב יגדל משמעותית נוכח הרצון להילחם בהון השחור על ידי הקשחת התנאים לרכישה באמצעות כסף מזומן. אלה כאלה מחייבים הגנה מפני שימוש לרעה בכרטיסי חיוב והותרו כאמצעי תשלום אמין.

בעבירות של הפרת הוראה חוקית פגע הנאשם בתקינות הסדר הציבורי ובשלטון החוק. על החומרה שיש לנקוט במקרים בהם נאשמים מפרים את האמון שניתן להם ע"י בית המשפט, אפנה לדברי היפים כב' השופט פרידלנדר בעמ"ת 21821-03-13 מדינת ישראל נ' אבו קיען (12.3.13):

"יש מקום, ככלל, להעניק לעוברי חוק הזדמנות שנייה. אולם, "מתוך שהקלת עליו בתחילתו - החמרת עליו בסופו". כאשר ההזדמנות הנוספת, והאמון הגלום בה, מופרים - יש מקום לתגובה אסרטיבית של רשויות אכיפת החוק, לבל יועבר המסר כי לעולם יוכל עובר החוק לצפות לסלחנות חוזרת ונשנית. מסר כזה יחבל קשות בתוחלת ההרתעה של העיצומים החוקיים."

מנעד מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של גניבת כרטיס חיוב והשימוש בו במרמה ובהונאה אשר הינן החלק הארי בעניינו - רחב ומגוון. העונשים יכול וינועו מאסרים צופי פני עתיד ועד מספר שנים של מאסר מאחורי סורג וברית. במקרים אלו בית המשפט שת ליבו למספר העבירות שבוצעו, לאופן גניבת כרטיס האשראי, לתחכום ולדפוס הפעולה הננקט על מנת להשיג את כרטיס החיוב, למספר השימושים שנעשו בכרטיס האשראי, מיהות הקורבנות, להיקף הנזק שנגרם בסך המצטבר ועוד.

ברע"פ 617/14 רמי לוי נ' מ"י (4.3.14) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר נידון ל-23 חודשי מאסר בפועל ולאחר הפעלת מאסר מותנה סה"כ הוטל עליו 32 חודשי מאסר. המדובר ב-7 אישומים שונים מהם עולה כי הנאשם גנב כרטיסי חיוב ועשה שהם שימוש בעשרות מקרים כאשר הסכום הכולל של עבירות ההונאה הגיע לסך של 30,000 ₪. כמו כן, הורשע בגניבת כסף מזומן בסך של 1,650 ₪.

בע"פ 12361-02-11 לוגסי נ' מ"י (30.5.13) - נדחה ערעורו של נאשם אשר נדון, בין היתר, ל-6 חודשי מאסר בגין עבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב וכן גניבת צ'ק בסך של 576 ₪. יצוין כי היקף הרכישות אשר בוצעו

בכרטיס החיוב הגיע לסכום כולל של 1,760 ₪.

בעפ"ג 12105-01-13 **מסיקה נ' מ"י** (10.3.13) - נדחה ערעורו של נאשם אשר נידון, בין היתר, ל- 20 חודשי מאסר בפועל בגין 8 אישומים שונים בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, ביצוע עסקאות באמצעות הכרטיסים הגנובים בסך כולל של 17,500 ₪ ;

בעפ"ג 48029-06-12 **דהן נ' מ"י** (4.9.12) נדחה ערעורו של נאשם אשר נדון ל-24 חודשי מאסר בגין 71 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה וכן עבירות של גניבת כרטיס חיוב וניסיון הונאה בכרטיס חיוב. יצוין כי סך הרכישות הסתכם ב-34,000 ₪ ;

ברע"פ 4760/15 **בעניין קיסלמן**, נגזרו עונשים של 6, 12, 29, 40 חודשים מאסר בפועל בגין זיוף כרטיס אחד ושימוש רב פעמי בו על פני חמישה ימים.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים כמכלול משמעותית ונכבדה ביותר.

ראשית, לא ניתן להתעלם מריבוי המעשים והאינטנסיביות שלהם. המדובר במי שבמשך שמונה חודשים משלח ידו (תרתי משמע), היה גניבת כרטיסי אשראי ושימוש לרעה בכרטיסים אלו. הנאשם התייחס לביצוען של עבירות אלו כעבודה לכל דבר ועניין. בהקשר לכך, הדברים אותם מסר לחוקריו מדברים בעד עצמם ויש בהם ללמד גם על האופן שבו ראה הנאשם את משמעות מעשיו:

"צגאי: אני עדיין קטן..."

חוקר: מה זה עדיין קטן? אתה רוצה לגדול גם?

צגאי: אה בטח, מה זה זה. אדם תמיד צריך לגדול... ללכת לתחום שלי. בטח, מה זה זה אני מתבייש בזה? ..." (מ.ט 37/14 עמ' 1).

בדומה, ראה עמ' 30 לאותה חקירה:

"צגאי: ואז קמתי בהנה (ל"ב) יצאתי מהבית ליד הקניון, משקיע אני. תראה איזה שעות אני הולך לישון ואני קם מוקדם... ספץ בעבודה... קמתי בתשע (ל"ב) מתי בוא נראה. מתחת לשמונה שעות אני לא חוזר לבית..."

בתיק זה אין המדובר בהשגה במרמה של נתוני כרטיס אשראי והעתקתם על פני "כרטיס גולם". ברובם המוחלט של האישומים, עסקין בגניבה פיזית של הארנק והכרטיס מרשותו של המתלונן שלאחריה בוצע השימוש שלא כדין.

בחירת המקומות בהם ביצע את גניבת הכרטיס הייתה מחושבת ונעשתה בקפידה. הנאשם איתר מקומות ציבוריים אליהם הגישה חופשית כאשר נוכחותו במקום, לכשעצמה, אינה מעוררת חשד. המדובר במקומות ציבוריים בהם נדרשים המתלוננים לתת או לקבל שירות באופן שדעתם מוסחת מהנעשה סביבם.

באישום 1 הגניבה בוצעה בקופת חולים ג' בבאר שבע.

באישום 2 הגניבה בוצעה במשרדי הרווחה בירושלים.

באישום 7 הגניבה בוצעה ממשרדי חב' החשמל בבאר שבע.

באישום 8 הגניבה בוצעה ממשרדי מנהל החינוך באופקים.

באישום 12 הגניבה בוצעה ממרפאת שיניים בבאר שבע.

באישום 14 הגניבה בוצעה מבית ספר מקיף רבין בבאר שבע.

באישום 16 הגניבה בוצעה בקופת חולים כללי באר שבע.

באישום 21 הגניבה בוצעה מהמרכז לאישה בדימונה.

באישום 22 הגניבה בוצעה במכון נפרומור בנתיבות.

באישום 25 הגניבה בוצעה במשרדי "מטב" בבאר שבע.

באישום 26 הגניבה בוצעה במשרדי שירות לאומי בבאר שבע.

באישום 27 הגניבה בוצעה במתנ"ס בדימונה.

באישום 1 (בכתב האישום המצורף) הגניבה בוצעה ממשרד "יונתן פארם" באשקלון.

באישום 2 (בכתב האישום המצורף) הגניבה בוצעה ממשרד "גבריאלי הנהלת חשבונות".

באישום 3 (בכתב האישום המצורף) הגניבה בוצעה ממרפאת שיניים בבאר שבע.

המדובר במעשים הדורשים תעוזה רבה ומיומנות שאינה מבוטלת שכן חלקם הגדול מבוצע בעוד המתלון או המתלוננת נמצאים בקרבת מקום, על כל המשמעויות הנלוות מכך. על המיומנות הרבה אותה רכש הנאשם הן עובר לגנבת הארנק והן עובר לשימוש האסור בכרטיס האשראי, ניתן ללמוד מדבריו לחוקר כפי העולה ממ"ט 37/14:

"אני עכשיו אקח מטען, פה אני סתם מביא לה כרטיס של הסופר, שואל אותה הביאו לי מהעבודה, תבדקי אם אני יכול להעביר אותו. אומרת לי: לא טוב, אני מוציא לה את הוויזה השנייה. ככה היא חושבת אני עובד" ... "צריך להיות עם ראש על הכתפיים" (עמ' 9) . "גם מהכיס אני יכול לקחת בלי שתרגיש..אני אתן לך מכה עם הרגל בטוסיק פה ואז אתה לא תרגיש אפילו " (עמ' 19).. "רכבים שאני נכנס יוצא זה, אני חונה תמיד רחוק" (עמ' 22) .. "אני תמיד עם זקן.. ככה עם המשקפיים זה מסתיר, ואת הזקן"

מדובר בעבירות רכוש. אולם כידוע עבירות שכאלה יכול ותדרדרנה לכדי אלימות של ממש, היה והמתלון יתקל בנאשם

וימנע ממנו את גזילת רכשו, ולמצער, ינסה לעכבו עד הגעת המשטרה. דברים אלו אמורים בפרט על רקע המקומות הציבוריים בהם ראה ככר נוח לביצוע הגניבות.

הנאשם פעל כמעט בכל הערים בדרום אך לא רק. זה הרחיק לעיתים עשרות קילומטרים על מנת להשיג את מבוקשו באופן המתיישב עם האופן המקצועי בו זה פעל כעבריין רכוש והדבקות של זה באותה עשיה נלוזה. כך בין היתר הנאשם מבצע את המיוחס לו בירושלים, באר שבע, תל אביב, קריית גת, אשקלון, אופקים, רחובות נתיבות ושדרות .

גם אם שווים המצטבר של המוצרים אותם רכש הנאשם אינו חריג בגובהו עדיין מדובר בסכומי כסף לא מבוטלים כאשר בכל אישום עסקינן בסכום הנע בין מאות שקלים ועד לכמה אלפים באופן מצטבר למעלה מ - 71,000 ש"ח.

הפסקת השימוש לרעה שעשה הנאשם בכל כרטיס לא הייתה פרי יוזמה שלו אלא כתוצאה מחסימתו של הכרטיס. הנאשם היה מודע לכך היטב ואף ציין זאת לחוקר: " כל כרטיס עובד לך ארבע שעות, אתה זורק אותו מביא עוד כרטיס. עוד ארבע שעות, זורק". מתוך הבנה זו, הנאשם ביצע קניות אינטנסיביות לנצל את חלון הזמנים עד לחסימתו של הכרטיס.

עיקר הקניות של הנאשם היו בחנויות נוחות בתחנת דלק. אין המדובר במי שרכש מוצרי יסוד על מנת להתקיים אלא קניית מוצרים לצורך מכירתם ועשיית רווח כספי קל . לא למיותר לציין כי לצורך רכישת מוצרים אין צורך בקוד סודי של הכרטיס ולכל היותר נדרשת הצגתה של תעודת זהות. בחירת המוצרים אף היא הייתה פרי מחשבה ותכנון מתוך ידיעה מה יהיה קל למכור בעתיד.

"יש אנשים ספציפיים (הכוונה מוכר להם ד.ב.ט) או שאתה, ככה מי שבא ?

ת': לא, ספציפיים. בטח. מה אני אמכור לכל אחד? אני עובד עם הרשתות אני. הרשתות הגדולות...

ח' : רשתות לא היו קונים

ת': קונים, מכולות, בטח.. לא רשת. מכולות.. שכונתית.. זה משתלם לו, אני מוכר להם לפי מאתיים חמישים(ל"ב) הם קונים את זה לפי מאתיים שמונים.. סיגריות כן.. בדרך כלל אני מביא רק סיגריות, דברים אחרים (ל"ב) בלי שתייה אני שותה אותה.." (עמ' 7-8)

תיאור זה מלמד, שוב, כי עסקינן בעבריין רכוש מיומן שידע למקסם את הרווחים שלו תוך דפוס עבודה שיטתי ומסודר גם מול קוני הרכוש שהושג במרמה.

לנאשם היה פתרון גם לאותם מקרים בהם בעלי עסק נקטו משנה זהירות וביקשו ממנו להציג תעודה מזהה. במקרים אלו התחזה הנאשם לאדם אחר והציג למוכרת מסמך הנושא את פרטיו של אדם בשם יצחק מלדה. (ר' אישום 5). לא בלי קשר, כאמור באישום 8, לאחר שהנאשם עוכב לחקירה זה הגדיל עשות ומפגין תחכום ותעוזה שעה וממשיך

להתייצג בשמו של אותו יצחק, התחזות שנמשכה גם במהלך החקירה והעדות שנגבתה ממנו. יש במעשים אלו כדי לפגוע באותו מלדה אשר על שמו מופיע רישום תיק מב"ד ויכול שהיה אף מגיע לכדי רישום הרשעה.

אכן בסופם של דברים למתלוננים לא נגרם נזק ממוני וזאת בשים לב לכך שחברות הביטוח שיפו אותם בגין הנזקים הממוניים. אין בכך כדי להפחית מהטרדה וחוסר הנוחות אותה הם חשו לצד הפגיעה בתחושת הביטחון הנובעת מעצם נטילת הרכוש ממשדמם. כך גם יש לציין כי העלות של אותם מעשי גניבה מגולגלת בסופם של דברים על כתפי הצרכנים וזאת בדמות העמלות אותם הם נדרשים לשלם.

בחלק משמעותי מהמקרים גניבת כרטיס האשראי נעשתה אגב גניבת הארנק או התיק של המתלונן. בתיק זה נשמעו חלקם של המתלוננים וכפי שעלה לא אחת צערם הגדול היה דווקא על אבדן מסמכים ותיעוד אישי ולא דווקא על השימוש לרעה בכרטיסי אשראי. כך בין היתר העידה אחת מהתלוננות:

"מעבר לאשראי היו לי דברים אישיים שאני מאוד מאוד אשמח לדעת איפה הם. חוץ מכסף וכל מיני דברים כאלה. היו לי מכתבים אישיים. משהו מאבא שלי שנפטר. הייתי שמחה לדעת איפה נזרק הארנק הזה. אני את הארנק שלי רוצה חזרה. שיגיד זרק על גג הבניין או בשיחים.."

יוער כי מהתסקיר עולה כי רק לאחר שהנאשם שמע את אותן עדויות ונזכר "לגלות" שמאחורי אותן גניבות עומדים מתלוננים שנגרם להם נזק, זה הבין הפסול במעשיו דבר שבסופו של דבר הביאו בסוף פרשת התביעה להודות במיוחס לו.

את מרביתן של העבירות מבצע הנאשם אגב הפרת הוראה חוקית של בית המשפט. אין המדובר בהפרה טכנית אלא הפרה בוטה של תנאי שחרורו. "בוטות ההפרה" נלמדת מכך שמלכתחילה הנאשם שוחרר עקב מעורבות לכאורית בעבירות רכוש. הנאשם מתעלם לחלוטין מהחלטת בית המשפט ופעם אחר פעם מפר את תנאי שחרורו כאשר זה חוטא באותן עבירות ממש שבגינן מלכתחילה נעצר ושוחרר. אין המדובר בעבירה נמשכת שכן בבוקרו של "יום עבודה" הנאשם מפר במודע את תנאי שחרורו עד שחוזר לביתו ל"לילה של יום מפרך". כך גם לא ניתן להתעלם שהנאשם נעצר פעם נוספת ושוחרר במהלך חודש אפריל - וחרף ההזדמנות השנייה שניתנה לו להוכיח כי הוא ראוי לאמונו של בית המשפט - חזר לסורו ואף ביתר שאת.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו וכן בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם כפי המפורט להלן:

בגין האישומים 1, 2, 3, 4 (שענינם גניבה, הונאה וקבלת דבר במרמה) הנני לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עב"ש ועד 10 חודשים מאסר בפועל.

בגין האישומים 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31,

32 (שענינים גניבה, הונאה, קבלת דבר במרמה תוך הפרת הוראה חוקית) הנני לקבוע מתחם הולם הנע בין מאסר קצר ועד 12 חודשים מאסר בפועל.

בגין אישום מס' 5 (שענינו גניבה, הונאה, קבלת דבר במרמה, הפרת הוראה חוקית והתחזות לאדם אחר) מתחם העונש נע בין מאסר בפועל קצר ועד 14 חודשים מאסר בפועל.

בגין אישום מס' 8 (שענינו גניבה, הונאה, קבלת דבר במרמה, התחזות לאדם אחר והפרעה לשוטר)

מתחם העונש ההולם נע בין 5 - 15 חודשים מאסר בפועל).

בגין כל אחד מהאישומים בכתב האישום המצורף הנני לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר ועד 12 חודשים מאסר בפועל (בשים לב לביצוע בצוותא).

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא יש ליתן הדעת להודאתו של הנאשם ולהבעת החרטה כפי זו מצאה ביטוי הן בפני קצין המבחן והן בפני בית המשפט. אין להפחית ממשקלה של חרטה זו שבאה כפי הנראה לאחר הליך אותו עבר הנאשם עת נפגש פנים אל פנים עם קורבנותיו.

הנאשם צעיר יחסית בגיל ובעת ביצוע המעשים המיוחסים לו היה נטול עבר פלילי. כך גם עולה כי הנאשם נעדר מעטפת משפחתית תומכת כאשר גדל במצוקה כלכלית וללא קשר משמעותי עם אביו. אמו נישאה בשלישית גם עמה הקשר רווי מתחים. בשל כך אף עבר להתגורר אצל סבתו. הנאשם החל לעבור הליך ראשוני של בחינה עצמית וכפי האמור בתסקיר מסוגל לחוש "אמפטיה מסוימת" לקורבנות ולמחיר שאלו שילמו בגין מעשיו. בעניין אחרון זה ברי כי אין בכך כדי ללמד על רכיב שיקומי שבגינו יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי.

מנגד, ולחומרא, יש מקום לתת משקל לשיקולי הרתעת היחיד. הדברים אמורים ראשית נוכח ריבוי העבירות והימשכותם דבר המלמד כי אין מדובר במעידה חד פעמית. הדברים אמורים גם נוכח התרשמות שירות המבחן כי לנאשם דפוס עברייני עמוק המתבטא בניהול אורח חיים שולי ופורץ חוק תוך התחברות לחברה עבריינית לאורך תקופה ממושכת ובאופן יום יומי. עוד צוין כי הנאשם מביע עמדות מטשטשות ומפחיתות ביחס לעבירותיו ולקשריו עם חברה שולית תוך האשמת גורמים חיצוניים וקושי בבחינה פנימית של מעשיו. לצד אלה אתן משקל גם להרתעת הרבים נוכח נפוצותן של העבירות בהן זה הורשע.

הנאשם הורשע במסגרת ת.פ. 16384-04-14 לעונש של 5 חודשים מאסר בפועל וזאת בגין עבירות של הסגת גבול פלילית, פריצה לבניין שאינו דירת מגורים והפרת הוראה חוקית. אמנם מדובר בהרשעה מאוחרת למעשים המתוארים בתיק ומכאן לא יילקח בחשבון לשאלת קיומה או היעדרה של הרתעה מהליכים פליליים יחד עם זאת לא ניתן להתעלם כי לנאשם הסתבכות נוספת בה עפ"י המפורט בגזר הדין פעל יחד עם אחר להתפרץ לחדר מוזיקה וזאת אגב הפרת הוראה חוקית.

בתיק זה הנאשם ניהל הוכחות והודאתו הגיע רק בסיומה של פרשת התביעה. הודאה זו כפי שפורט תילקח בחשבון לקולא אולם משקלה לא יהיה זהה למי שעשה כן בראשית משפטו. הדברים מכוונים לכך שבתיק זה נוהלו 14 ישיבות הוכחות(!!) וזאת בנפרד משורה ארוכה של דיונים הנוגעים להליכים מקדמיים כאלה ואחרים. כך גם יוער כי לא ניתן להתעלם מחוסר ההלימה הבולט בין זירת המחלוקת כפי שזו בוססה במענה לכתב האישום לבין ניהול ההגנה והצורך בשמיעתם של עדים רבים בכללן עדויות טכניות ועדויות חלק ממתלוננים אשר לעיתים כל שעשו הוא להתקשר למוקד האשראי ודיווחו על היעלמות כרטיס.

הואיל ובתיק זה המניע לביצוע המעשים הינו בצע כסף והשגת רווח קל יש מקום להטלת עיצום כספי. בכך יהיה ללמד את חוסר הכדאיות בביצוע עבירות בכגון דא. לצד האמור, ובשים לב לכך שהמתלוננים קיבלו את חזרה את כספם ובשים לב לכך שברקע הדברים ישנה מצוקה כלכלית מצאתי להשית על הנאשם פיצוי קנס מתונים יותר ממה שראוי היה להשית עליו בגין מעשיו.

בהתאם להוראת סעיף 40 יג' (ב) לחוק העונשין, לאחר שבית המשפט הרשיע בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, ייקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד אולם בסופם של דברים רשאי הוא לגזור עונש כולל לכלל האירועים בשים לב לחומרת מכלול המעשים. כך גם מצאתי לנהוג במקרה שבפניי. הליכה בתלם שכזה לא יהיה בה לחתור תחת הקביעה של בית המשפט כי יש לראות בכל אישום כאירוע נפרד או לקבוע מתחמים שאינם ראויים. מנגד, יהיה בה לתת משקל לכל אותם טיעוני ההגנה ביחס לחומרה הכוללת של מעשיו ויתר נתוני האישום.

סוף דבר,

לאור המפורט לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :

א. 42 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו: מיום 31.12.13 עד ליום 14.01.14, כמו כן מיום 27.02.14 ועד יום 03.03.14. מיום 30.06.14 עד ליום 27.04.15. יתרת המאסר לאחר ניכוי ימי מעצרו תרוצה במצטבר לכל עונש מאסר אותו הוא מרצה כעת.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור לבל יעבור עבירות רכוש מסוג עוון או עבירות של התחזות לאדם אחר, שימוש במסמך מזויף או הפרת הוראה חוקית.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו לבל יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.

ד. 500 ₪ פיצוי לכל מתלון בכל אחד מכתבי האישום, ובסה"כ 16,500 ₪ פיצוי. הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.17. ב"כ המאשימה תעביר תוך 14 יום רשימה מסודרת למזכירות ובה פרטי המתלוננים.

ה. 2,000 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום

1.06.17.

ניתן צו כללי למוצגים : להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום ג' אב תשע"ה,
19/07/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה , שופט**